

Η κριτική στην έκθεση Πισσαρίδη για την οικονομία

Με τη σημερινή κλίμακα φορολογίας εισοδήματος και φόρου αλληλεγγύης, ένας μισθωτός με μεικτές αποδοχές 120.000 ευρώ τον χρόνο πληρώνει 70 φορές περισσότερο φόρο απ' ό,τι ένας μισθωτός με μεικτές αποδοχές 12.000 τον χρόνο (52.077 έναντι 742 ευρώ)

14 Σεπτεμβρίου 2020, Tanea.gr

[Μιράντα Ξαφά](#)

Η ενδιάμεση έκθεση Πισσαρίδη για την ελληνική οικονομία προβλέπεται να αποτελέσει τη βάση του Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης που θα υποβληθεί στις Βρυξέλλες τον Οκτώβριο, ως προϋπόθεση για την άντληση χρηματοδότησης 32 δισ. ευρώ από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάκαμψης. Η έκθεση προσφέρει ένα όραμα για μία ανοικτή, σύγχρονη και σταθερά αναπτυσσόμενη ελληνική οικονομία, όπου τα οφέλη της ανάπτυξης μοιράζονται δίκαια στην κοινωνία. Τονίζει την ανάγκη μιας κρίσιμης μάζας μεταρρυθμίσεων σε πολλά μέτωπα: συντάξεις, φορολογία, εκπαίδευση, δικαιοσύνη, δημόσια διοίκηση, χρηματοπιστωτικό σύστημα, υποδομές και καινοτομία, λαμβάνοντας υπόψη τους τομείς στους οποίους η Ελλάδα υστερεί σε σχέση με τις χώρες με τις οποίες ανταγωνίζεται.

Η κριτική της αντιπολίτευσης βασίζεται σε αριστερές ιδεολογικές εμμονές χωρίς να μπαίνει στην ουσία των προτάσεων. Ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι «το σχέδιο Πισσαρίδη βρήκε νεοφιλελεύθερων εμμονών» και ότι προσφέρει «φοροελαφρύνσεις για τους λίγους και καμία ουσιαστική ενίσχυση του κοινωνικού κράτους». Το ΚΙΝΑΛ χαρακτηρίζει «βαθιά συντηρητικές» τις προτάσεις της Επιτροπής Πισσαρίδη, που «συνιστούν σημαντική υποβάθμιση βασικών πτυχών του κοινωνικού κράτους» κατά την άποψή του. Η κριτική αυτή στερείται σοβαρότητας και εναλλακτικών προτάσεων.

Κάποιες δηλώσεις της αξιωματικής αντιπολίτευσης ακούγονται σχεδόν ως ανέκδοτο, π.χ. η δήλωση του κ. Παππά ότι η «ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος θα αυξήσει την ανασφάλεια και τις ανισότητες». Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς μεγαλύτερη ανασφάλεια και ανισότητα από αυτή που παρήγαγε το σημερινό αμιγώς κρατικό ασφαλιστικό σύστημα, όπου οι σχετικά υψηλές συντάξεις έχουν περιοχτεί πάνω από 60% την περασμένη δεκαετία, ενώ η ανισότητα μεταξύ «παλαιών» και «νέων» (μετά το 2016) συνταξιούχων παραμένει άθικτη και οι εισφορές έχουν ελάχιστη σχέση με τις συντάξεις. Ο κ. Σταθάκης τονίζει την άρση της προοδευτικότητας και την κατάργηση της αναλογικότητας που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ στο φορολογικό σύστημα, και ασκεί κριτική στην πρόταση της έκθεσης Πισσαρίδη για ενιαίο φορολογικό συντελεστή ανεξαρτήτως πηγής εσόδων.

Με τη σημερινή κλίμακα φορολογίας εισοδήματος και φόρου αλληλεγγύης, ένας μισθωτός με μεικτές αποδοχές 120.000 ευρώ τον χρόνο πληρώνει 70 φορές περισσότερο φόρο απ' ό,τι ένας μισθωτός με μεικτές αποδοχές 12.000 τον χρόνο (52.077 έναντι 742 ευρώ). Αυτή είναι η «αναλογικότητα» την οποία αναπαλεί ο κ. Σταθάκης; Η αδικία της υπερφορολόγησης των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα λειτουργεί σαν τροχοπέδη στην ανάπτυξη, συντείνει στη φυγή των ικανότερων στο εξωτερικό, και αποτελεί ισχυρό κίνητρο για εισφοροδιαφυγή και αδήλωτη εργασία. Ο συνδυασμός υπερ-προοδευτικής φορολογίας και υπερβολικών, μη ανταποδοτικών, ασφαλιστικών εισφορών αποτελούν σοβαρό εμπόδιο στην προσέλκυση υψηλά αμειβόμενων στελεχών σε κλάδους υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Αυτό που λείπει από την έκθεση Πισσαρίδη, κατά τη γνώμη μου, είναι προτάσεις για τη μείωση των δαπανών του Δημοσίου, με μείωση υπερβάλλοντος προσωπικού και κλείσιμο ή ιδιωτικοποίηση ζημιωγόνων επιχειρήσεων του Δημοσίου. Η προστασία θέσεων εργασίας ασχέτως συμβολής στην παραγωγική διαδικασία κοστίζει ακριβά και αντιβαίνει στον στόχο αύξησης της παραγωγικότητας της οικονομίας. Εχω πολλές φορές επισημάνει το τεράστιο κόστος επιδότησης ζημιωγόνων κρατικών επιχειρήσεων, που το ΔΝΤ υπολογίζει στα 18 δισ. ευρώ στην επταετία 2012-18, δηλαδή 2,6 δισ. ευρώ τον χρόνο, όσο το σύνολο των εσόδων από τον ΕΝΦΙΑ. Η έκθεση Πισσαρίδη επισημαίνει ότι η Ελλάδα ξεδεύει μεγαλύτερο ποσοστό του ΑΕΠ σε μισθούς και συντάξεις απ' ό,τι οι άλλες χώρες της ευρωζώνης (28,4% έναντι 23,1%), αλλά δεν προτείνει μέτρα για να συρρικνωθεί αυτό το ποσοστό. Αυτό το θέμα θα πρέπει να απασχολήσει την κυβέρνηση αν θέλει να εξασφαλίσει δημοσιονομικό χώρο για τη μείωση της φορολογίας και των εισφορών και για τη μετάβαση σε ασφαλιστικό σύστημα τριών πυλώνων.

Η Μιράντα Ξαφά είναι senior scholar, Centre for International Governance Innovation (CIGI) και μέλος επιστημονικού συμβουλίου Κέντρου Φιλελεύθερων Μελετών (ΚΕΦΙΜ).